

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: FARVEL, MIN GODE NICOLINE

Citation: Aarestrup, Emil: "FARVEL, MIN GODE NICOLINE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 7.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare02val-shoot-workid55402/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

FARVEL, MIN GODE NICOLINE

Farvel, min gode Nicoline!
Du veed, at mine Suk med mere
Herefter ei tilhøre flere,
Men er saagodtsom ene dine.
5 Ja, de Veninder, som du har, er mine.
Det var ei godt, det var forbi
Med vore Hjerters Sympathi,
Fordi
En Vogn, et fælt Spektakel, ruller
10 Bort med dig, Engel, paa sin Skulder.
Jeg beder kun den korpulente Masse,
At den vil bære dig lemfældig i sin Kasse;
At de paatrængende, skjønndt bløde Hynder
Sig ikke ved uartigt Tryk forsynder
15 Og, hvor jeg slap, begynder.
Dernæst
Anmodes du, forfløine Blæst,
Naar du faaer Lov at sidde hende næst,
At holde Maade med din Følelse
20 At ikke slaae din Tølperarm
For tæt om hendes Barm;
Den er, just som den bør at være, varm
Men taaler ikke mindste Gran Forkjølelse
I Spøgelse af Skove
25 I kan Enhver forskrække
Iførte Sneens Lagen
Antag et blidt, uskyldigt Væsen
Og bær jer ad som Sommergjække
Hun undersøger ikke Sagen

- 30 Og du, fordrukne Kattegattets Vove,
Der styrter vrøvlede paa Næsen
Med Munden fuld af Fraade,
Anstændig maa idag du vandre
Forskræk den unge Sjæl med Maade!
- 35 Saa tænker hun paa mig i Ro
Og maaskee mindre paa de Andre.
Du, Maane, o!
Ja, du har Lov
At gjøre hende mere stille
- 40 Gjør hende bare tro;
Lad hende see i Aften silde
Naar du har tændt dit Ny,
Min Bakkenbart i hver en Sky,
Min Hanekam i hver en Skov!
- 45 Og du, Smaaspurv, som springer fri
Den gamle Vienervogn forbi,
Og maa, som jeg, saa smaaligt lede
Om det Par Straa, du bruger til din Rede,
Fortæl om ham, der i det mørke Kammer
- 50 Er ene med sin Glæde og sin Jammer.
-